

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/67/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010238
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6214010238.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja s sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojom Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 21. septembra 2016, prejednal odvolania okresného prokurátora a obžalovaného P. V., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 11.04.2016 sp.zn. 3T/53/2014 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o d s u d z u j e obžalovaného P. V., nar. XX.XX.XXXX v O. podľa § 247 ods. 3 a § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného od 01.01.2006 zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 z r u š u j e výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 01.10.2013 sp.zn. 22T/181/2013, ktorým bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a pre výkon trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť 23.10.2013.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. účinného od 01.01.2006 sa obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad na 2 (dva) roky a podľa § 62 ods. 1,2 Tr. zák. účinného od 01.01.2006 sa o d s u d z u j e na trest zákazu pobytu v okrese Veľký Krtíš na 2 (dva) roky.

II. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. V. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného P. V. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b), c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 18.06.2013 v čase okolo 09.00 h vo Veľkom Krtíši vo VŠNsP n.o. na chodbe pred ambulanciou rehabilitácie, po predchádzajúcej vzájomnej dohode prišiel spolu s nestotožnenou ženou k F. G., kde spolu odlákali pozornosť F. G. od kabelky, ktorú mala vedľa seba, využili jej nepozornosť a zobrali jej peňaženku z kabelky, z ktorej odcudzili finančnú hotovosť vo výške 1.000,- Eur, keď F. G. zistila, že má otvorenú kabelku, začala za ženou bežať a kričať, aby zostala, kde P. V. sa snažil poškodenú F. G. v tomto zabrániť, pričom došlo k zápasu medzi P. V. a poškodenou F. G., následkom čoho poškodená

spadla na zem, vtedy tam prišiel sanitár z nemocnice, ktorý P. V. zadržal a odovzdal hliadke PZ, pričom neznáma žena z miesta ušla, čím bola F. G., bytom Q. X. XXX, spôsobená škoda vo výške 1.000,- Eur a opuch kolena a bolesti hlavy bez PN.

Za to bol odsúdený podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. účinného od 01.01.2006 ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. účinného od 01.01.2006 zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 01.10.2013 sp.zn. 22T/181/2013, ktorým bol odsúdený podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. účinného do 01.01.2006 na trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov a pre výkon tohto trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.10.2013.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. zák., § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad na dobu jedného roka. Podľa § 62 ods. 1,2 Tr. zák. obžalovanému bol uložený trest zákazu pobytu v okrese Veľký Krtíš na jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bola poškodená F. G. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali odvolania tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný, a to len do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu. Okresný prokurátor sa domáhal uloženia prísnejšieho trestu odňatia slobody, ako aj zákazu pobytu v Meste Veľký Krtíš v podstate z toho dôvodu, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil ustanoveniami § 38 ods. 2 a § 38 ods. 4 Tr. zák., nesprávne postupoval pri vymieraní trestu, keď trest uložil obžalovanému pod dolnú zákonnú trestnú sadzbu, kde nesprávne určil počet a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností odsúdeného. Súd prvého stupňa zistil oproti poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. len jednu priťažujúcu okolnosť, a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák., uložil potom trest len za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Súd prvého stupňa však mal vzhliadnuť aj na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., pretože s prihliadnutím na ukladanie súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k predchádzajúcemu odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Lučenec v podobe trestného rozkazu z 01.10.2013 sp.zn. 22T/181/2013, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. účinného do 01.01.2006 bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a potom takáto trestná sadzba podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. predstavuje rozpätie šesť mesiacov až tri roky a spodná hranica sa modifikuje u tejto trestnej sadzby na jeden rok a štyri mesiace. Mal teda obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v rozpätí jeden rok a štyri mesiace až tri roky. Potreba ukladania takéhoto prísnejšieho trestu je odôvodnená tým, že u odsúdeného s prihliadnutím na kriminálnu minulosť nie je možné dosiahnuť účel trestu a trestom kratšieho trvania. Odsúdený bol dvanásťkrát súdne trestaný, najmä za trestnú činnosť majetkového charakteru, kde prevažná väčšina trestných činov predstavuje trestný čin krádeže. Ďalej súhlasil s okresným súdom ohľadom výmery ochranného dohľadu, naproti tomu nesúhlasil s dĺžkou výmery tresty zákazu pobytu a uloženého ochranného dohľadu, keď mal byť obžalovanému uložený prísnejší trest zákazu pobytu v okrese Veľký Krtíš, minimálne vo výške dvoch rokov a takisto aj ochranný dohľad minimálne na dobu dvoch rokov.

Obžalovaný naproti tomu sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uloženia miernejšieho trestu, a to súhrnného trestu, kde podľa jeho názoru odsúdenie za predmetný skutok posudzovaný v tejto veci mal spáchať 18.06.2013 a ide o odsúdenie skoršie, ako tie, kde bol odsúdený po 18.06.2013 a skutky, ktoré spáchal po 18.06.2013, teda súd postupom podľa § 42 Tr. zák. mal zrušiť vo výroku o treste všetky nasledujúce rozsudky po spáchaní terajšieho skutku. Takto mal byť obžalovanému ukladaný súhrnný trest za všetky ostatné odsúdenia po spáchaní skutku. V ďalšom poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu ČSR v zmysle rozhodnutia 4Tz/4/1984, kde takto postupoval Najvyšší súd, ktorý názor považuje za správny.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým smerovali obidve odvolania, správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v tejto časti a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné, naproti tomu odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vzhľadom k tomu, že odvolania smerovali len do výroku o treste, odvolací súd preskúmaval len konanie a rozhodovanie, týkajúce sa tejto časti rozsudku súdu prvého stupňa. Pokiaľ ide o argumenty pre uloženie prísnejšieho alebo miernejšieho trestu odňatia slobody v zmysle tvrdení okresného prokurátora a na druhej strane obžalovaného, tu odvolací súd dospel k názoru, že možno sa stotožniť s názorom okresného prokurátora v tej časti, kde poukazuje na neprimerane mierny trest odňatia slobody, uložený

súdom prvého stupňa odsúdenému, v časti trestu odňatia slobody ako aj trestu zákazu pobytu a ochranného dohľadu. Naproti tomu nemôže súhlasiť s právnym názorom, vyjadreného obžalovaným prostredníctvom jeho obhajcu, pretože súdny výklad ust. § 35 ods. 2 Tr. zák. účinného do 01.01.2006, následne ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. účinného od 01.01.2006 nie je možné postupovať takýmto spôsobom, na aký poukazuje obhajoba a vrátane judikatúry Najvyššieho súdu Českej republiky. Súdny výklad na území Slovenskej republiky sa pridrižiava doterajšej praxe, že pokiaľ je súbeh skutkov a trestných činov narušený vynesením iného rozsudku v inej veci, nie je možné ukladať potom súhrnný trest aj za skutky, týkajúce sa takéhoto rozsudku, resp. iných rozsudkov nasledujúcich po spáchaní predmetného skutku a ostatných skutkov, spáchaní prvého skutku, o ktorom súd primárne rozhoduje. Takéto narušenie má za následok potom prihliadanie vo veci pri ukladaní trestu len na tú skutočnosť, že ide o priťažujúcu okolnosť v zmysle recidívy u konkrétneho páchatel'a, čo sa odzrkadlí potom vo výmere trestu v konkrétnej veci, o ktorej primárne súd rozhoduje, aj keď súhrnným trestom za skutky, v ktorých bol odsúdený právoplatne a terajšieho skutku sa dopustil pred vynesením a právoplatnosťou takéhoto rozsudku, v tomto prípade rozsudku Okresného súdu Lučenec 2T/181/2013 z 01.10.2013, ako správne postupoval súd prvého stupňa a potom aj odvolací súd.

Odvolací súd zistil pochybenie súdu prvého stupňa aj pri aplikácii ustanovení Trestného zákona účinného v čase spáchania predmetného skutku, vzhľadom na ktorý bol ukladaný aj súhrnný trest, teda trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 3 Tr. zák., ktorý bol zo zbíhajúcich sa trestných činov najprísnejší a podľa ktorého ukladal súd prvého stupňa, ale aj odvolací súd súhrnný trest. Tu odvolací súd zastáva názor, že v otázke aplikácie ustanovenia o súhrnnom treste malo byť použité ustanovenie Trestného zákona, účinného do 01.01.2006, keďže týmto ustanovením sa riadi aj samotná výmera súhrnného trestu v celej veci a preto v tomto smere pochybenie súdu prvého stupňa napravil, majú za to, že ostatné ustanovenia Trestného zákona boli pri ukladaní trestov a ochranného dohľadu použité zákonne a takto rozhodol aj súd odvolací v zmysle Trestného zákona účinného od 01.01.2006, vychádzajúc z prechodných a záverečných ustanovení Trestného zákona účinného od 01.01.2006. Tu poukazuje aj na dôvod aplikácie ustanovenia § 2 ods. 1 Tr. zák. účinného od 01.01.2006, podľa ktorého

trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Odvolací súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky skutočnosti, významné pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, pritom bral v úvahu, že obžalovaný sa dopustil dvoch skutkov, pri zohľadnení aj skutku vo veci 22T/181/2013, kde ide o trestnú činnosť toho istého druhu, berúc v úvahu tú skutočnosť, že obžalovaný sústavne pácha trestnú činnosť, predchádzajúce tresty predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť, nesplnili zákonom sledovaný účel a pri rozpätí trestnej sadzby šesť mesiacov až tri roky odňatia slobody u trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1,3 Tr. zák. ako najprísnejšieho zo všetkých zbíhajúcich sa trestných činov v tejto veci, neprichádzalo v úvahu ukladenie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby, pretože takýto trest by u odsúdeného nemal žiadny výchovný, ale ani represívny účinok, v skutočnosti už ide v tomto prípade pri kriminálnej minulosti obžalovaného viac menej o represiu, ktorým postupom môže byť splnený zákonom sledovaný účel spolu s ďalšími opatreniami a trestami, ktoré majú na odsúdeného pôsobiť aj po vykonaní predmetného trestu. Tu odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné dlhodobejšie pôsobiť na odsúdeného aj po vykonaní trestu, uložením ochranného dohľadu nad dolnou hranicou tejto sadzby, teda po dobu najmenej dvoch rokov a rovnako po dlhšiu dobu odsúdenému zakázať pobyt v okrese Veľký Krtíš, kde hlavne sa dopúšťal pravidelne predmetnej majetkovej trestnej činnosti, kde z neznámych dôvodov videl najvýhodnejšie prostredie na páchanie tohto druhu trestnej činnosti. Odvolací súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Pri ukladaní súhrnného trestu v zmysle § 35 ods. 2 Tr. por. bol teda potom dôvod na zrušenie výroku o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 2T/181/2013, ktorým bol odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 3 Tr. zák. a boli zrušené aj všetky rozhodnutia, ktoré nadväzovali na tento výrok.

Odvolací súd teda v primeranej miere vyhovel odvolaniu okresného súdu, jeho dôvody považoval v zmysle uvedených skutočností, za opodstatnené, naproti tomu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.